

תת"ע 7142/10/18 - מדינת ישראל נגד בני קויתי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7142-10-18 מדינת ישראל נ' בני קויתי
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בני קויתי

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 20/06/18 בשעה 11:39, נהג ברכבו ובהתקרבו למעבר חציה לא עצר כאשר רכב אחר בנתיב אחר עצר לפני מעבר החציה, וזאת בניגוד לתקנה 67(א2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").

3. דין והכרעה:

המאשימה הציגה גרסה הגיונית וסבירה ובעיקרה פירטה באמצעות השוטר עורך הדו"ח (ת/1) כי הנאשם בהגיעו למעבר החציה בנתיב הימני לא עצר, למרות שרכב במקביל אליו בנתיב השמאלי עצר, ובכך סיכן הנאשם את הולכי הרגל שביקשו לחצות.

מנגד, גם גרסת הנאשם, אשר טען לחפותו עוד בתגובתו לדו"ח וצייר שרטוט משלו (נ/1), הגיעה לידי גרסה מגובשת והגיונית ולפיה השוטר שערך את הדו"ח הכווין את התנועה בשל אוטובוס שהיה בתוך מעגל התנועה והפקק שנוצר וסימן לכולם לפנות את הצומת. על כן, הסיק הנאשם כי סימני ידיים שבוצעו לעברו ע"י השוטר לטענתו, הן סימן להתקדם בנסיעה וכך אכן עשה הנאשם, כשבמקביל הרכב משמאלו היה של לימוד נהיגה בו

עצר הנהג להסבר לתלמיד ושני הולכי הרגל עמדו וצפו על הנעשה מבלי כוונה לחצות את מעבר החצייה. בנוסף, טען הנאשם כי רכב שנסע לפניו בנתיב הימני התקדם ונסע עפ"י הוראות השוטר.

אמנם, העיד הנאשם בכנות כי החובה לתת זכות להולכי רגל גוברת, אך לאור נסיבות המקרה דלעיל, החל מסימני השוטר והכוונת התנועה על ידו ועד להולכי הרגל שצפו במתרחש ועמדו, הסיק כי עליו להתקדם בנסיעה עפ"י הוראות השוטר.

4. סיכום של דבר:

לפיכך, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, ויכול כי הנאשם אכן לא ביצע את המיוחס לו, כפי שעולה מגרסתו הנחרצת הנ"ל, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקשום במקרה דנן לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, בהעדר הצדדים